

hvad der sker, at de kvinder bliver sendt hjem på en sådan måde, så de samme mafiabosser, eller hvad de nu er, står og tager imod dem og bare sørger for, at de bliver handlet igen, muligvis til et andet land, for derefter igen at blive handlet tilbage til Danmark. Vi ved, at det kører i sådan nogle ringe, hvor man handler dem på skift til forskellige lande.

Her er svaret selvfølgelig, at vi må sikre, at de kvinder kan blive her i en længere periode, ikke nødvendigvis for at få permanent opholdstilladelse, men for at de overhovedet har en mulighed for selv at have indflydelse på, hvordan de kommer tilbage til deres oprindelige lande, og måden, de kommer tilbage på.

Kl. 16.20

Det ville ikke være urimeligt, hvis man sagde, at de kan blive her i 6 måneder. Det vil nogenlunde svare til, hvad de har i USA, hvad de har i Italien, hvad de har i Belgien, lande, der efter vores mening ikke er uciviliserede lande.

Med hensyn til vold mod kvinder vil jeg ikke bruge meget tid på spørgsmålet om overfaldsalarmer. Det har allerede været diskuteret en hel del. Retsudvalget har diskuteret det meget, og Rigspolitichefen har lovet, at man nu vil gå i gang med at få sat skub på, at de 130 overfaldsalarmer, man skal tildele, rent faktisk bliver brugt.

Jeg vil sige én ting her, og det er, at vi i katastrofal grad mangler behandlingstilbud til de mænd, der er voldelige over for deres koner eller kærestes. Der er simpelt hen for få behandlingsmuligheder for dem, og derfor kan vi desværre se frem til, at det vil gentage sig i alt for mange tilfælde, hvor man havde en mulighed for at gå ind og behandle de voldelige mænd.

Til allersidst et spørgsmål om kvinder og integration. Ministeren skriver i sin redegørelse, at hun har nedsat et netværk – jeg tror også, at det fremgik af redegørelsen sidste år – bestående af etniske kvinder. Jeg ved ikke, om det kun er kvinder, men i hvert tilfælde med kvinder med anden etnisk baggrund. Jeg vil egentlig gerne høre, hvordan det netværk er blevet brugt i praksis. Hvordan foregår det? Hvor ofte mødes det? Hvordan bliver det brugt i praksis? Hvad er der kommet af forslag fra det netværk?

Jeg er enig med ministeren i, at noget af det helt afgørende selvfølgelig er, at ikke mindst de unge kvinder får en økonomisk selvstændighed, men der er jo mange andre områder, man også kan sætte ind på. Så jeg vil meget gerne bede ministeren om at være lidt mere uddybende med

hensyn til, hvordan man egentlig har brugt det netværk, og hvad det er for ideer, netværket er kommet med.

Naser Khader (RV):

Det Radikale Venstre har set frem til ligestillingsministerens redegørelse med stor forventning. Vi har altid prioriteret området højt, og vi deler for så vidt ministerens overordnede målsætninger – altså det, der står på side 5 – om at skabe lige muligheder for mænd og kvinder, at mænd og kvinder skal opfattes som ligeværdige, og at barrierer, der hindrer dette, skal nedbrydes, og vi ønsker også at fremme respekt for forskellighed og for den enkeltes personlige valg.

Ligestilling er en væsentlig del af det danske demokrati. Det er en udfordring, der vedkommer os alle sammen, kvinder og mænd. Når det er sagt, hører enigheden også op. Først og fremmest savner vi handling bag ordene, og vi savner tiltag, der står mål med målsætningerne og de faktiske omstændigheder.

Endvidere mangler vi også mere håndfaste og konkrete målsætninger, så vi kan se, om vi overhovedet bevæger os i den rigtige retning. Fraværet af realistiske midler og mere håndfaste, konkrete mål giver desværre indtryk af, at regeringen egentlig ikke prioriterer ligestillingsområdet tilstrækkeligt højt. Lad mig give et eksempel fra redegørelsen, et eksempel, som SF's ordfører også var inde på:

Ligestillingsministeren fremhæver f.eks. kvinders andel blandt forskere som et af sine indsatsområder. På trods af at kvinder efterhånden udgør flertallet på landets gymnasier og universiteter, udgør kvinderne kun 10 pct. af landets professorer. Det er det, der står på side 20. Noget tilsvarende vil man formentlig kunne se inden for andre grupper fastansatte og ph.d.-studerende.

Hvad gør ligestillingsministeren så for at tackle denne udfordring? Der bliver holdt to møder, et ministermøde og et debattmøde. Set i det lys er det virkelig ikke svært at forstå, at der ikke sker mere på området.

Man kan fremhæve andre eksempler, f.eks. handel med kvinder. Ministeren anslår, at der findes mellem 2.000 og 2.500 udenlandske prostituerede i Danmark, hvoraf en del er ofre for kvindehandel. Det er en meget brutal forbrydelse og vel nærmest noget af det værste, man kan udsætte et andet menneske for. Mig bekendt har man imidlertid hverken sigtet eller dømt særlig